

Can Mateu Merla

Fogars de la Selva

Ubicació

Lloc/Adreça: Polígon 11 Parcel·la 105
Emplaçament Veïnat de Sant Corneli
Alçada: 117

Coordenades:

Latitud: 41.7209
Longitud: 2.66244
UTM Est (X): 471922
UTM Nord (Y): 4618844

Classificació

Número de fitxa 08082 - 100
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Jaciment arqueològic
Estil / època: Contemporani
Segle XIX
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Només s'identifica per restes molt insignificants de murs i restes ceràmics en superfície.
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Difícil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08081A011001050000BI
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dj., 20/01/2022 - 09:57

Descripció

Can Mateu Merla és una antiga masoveria o casa de pagès, situada en el veïnat de Sant Corneli. Per arribar-hi cal pujar per la Creu de Capó en direcció a Sant Corneli; deixar enrere el Prat de Sant Corneli fins el coll de Rossella. Un cop allí, baixar pel camí, sempre dretà, que transcorre entre el turó de Sant Corneli i el bosc de Can Planas, i que condueix a Can Merla del Sot. Després de deixar enrere les restes de can Llagosta de Dalt que queden a mà esquerra, el camí fa un revolt molt tancat, deixant pas a una baixada de fort pendent. Les restes es localitzen en el tram de terreny, una vintena de metres per sobre del trencall que hi ha a mà dreta de l'esmentat camí. En aquest punt, cal enfilarse lleugerament pel marge. S'endevina un corriol que a mida que s'avança es va eixamplant. A una dotzena de metres a partir del marge, en superfície, es detecten trossets de teula i maó. El canvi de vegetació herbàcia en el sòl indica la presència d'estructures muraries arranades al terra i en aquest mateix indret, a mà dreta entre la vegetació les restes d'un mur de pedra totalment recobert per terra i fullaraca.

Observacions:

En el torrent que s'origina, amb les seves diferents torrenteres entre el coll de Rossella i el vessant oest del turó de Sant Corneli, i abans que aquest vagi a trobar el torrent que baixa del Sot dels Horts, per més endavant transformar-se en el rec de can Planes, se situaria la font anomenada de can Mateu Merla. La gran quantitat de vegetació amb bardissar que hi ha en el torrent impossibilita la seva localització.

Història

La informació sobre l'existència de la casa hauria estat proporcionada per tradició oral, que Jaume Fugarolas i Josep Vilà, recolliren en el llibre, "Fogars de la Selva, temps ha" (FUGAROLAS, Jaume/VILÀ, Josep: 2007).

En el cadastre de 1862 consta com a propietari d'aquest indret, Mateu Vidal (fill de Jaume Vidal i Teresa Massó de la Creu). Aquest vivia a Can Merla, una casa propera a Can Mateu Merla, amb la seva esposa, Antònia Comas i Barceló (amb qui es casà l'any 1831).

Mateu Vidal declara, en l'esmentat cadastre, estar en possessió de la peça de la casa, una quartera i mitja de secà, una quartera de vinya, dues quarteres i vuit quartans de bosc i cinc quarteres i mitja d'erm, a més del ruc. L'any 1883, mor en l'incendi de la casa. L'indret es coneix popularment com "la casa cremada".

En aquesta zona, a més, els autors del llibre hi situen Can Benet Merla, les restes de la qual les situen molt a prop de Can Mateu Merla. Aquesta segona casa que encara hauria estat habitada a mitjan del segle XIX per Benet Merla, la seva esposa, Maria Comas i Masferrer i els seus tres fills, (Josep, Antònia i Narcís), sembla coincidir amb Ca l'Esparreguera, documentat ja l'any 1759. Els seus propietaris serien Miquel Esparreguera i Maria Buixalleu. Aquest cognom hi està documentat fins l'any 1802, que mor un dels descendents. A partir d'aquí ja no se'n sap res més fins a trobar-hi Benet Vidal. El matrimoni format per Benet i Maria sembla que, construeixen o fan construir una nova casa, que es coneixerà amb el nom de Can Merla Nou i que actualment rep el nom de Can Merla del Sot degut a la fondalada que es crea entre el turó Petit, el bosc de can Roure i el bosc de can Planes.

Bibliografia

FUGAROLAS i MASÓ, Jaume i VILÀ i CAMPS, Josep (2007). *Fogars de La selva, temps ha*. Fogars de La Selva: Edició dels autors.

